

Zadośćuczynienie za śmierć zwierzęcia?

Poradnik praktyczny dla właścicieli zwierząt i profesjonalistów

PROFESJONALNE WSPARCIE W CODZIENNEJ PRACY

**ODKRYJ WIĘCEJ PUBLIKACJI
I SKORZYSTAJ Z RABATÓW**

Zeskanuj kod lub wejdź na stronę
<https://ln.wip.pl/fabrykawiedzy>

Zadośćuczynienie za śmierć zwierzęcia?

Poradnik praktyczny dla właścicieli zwierząt i profesjonalistów

Copyright © Warszawa 2026 by Wiedza i Praktyka sp. z o.o.

Autor: Marzena Pytlarz-Pietraszko

Redakcja: Anna Jagodzińska

Redakcja merytoryczna: Marzena Pytlarz-Pietraszko

Korekta: Zespół

Koordynator produkcji: Mariusz Jezierski

Koordynator projektów wydawniczych: Anna Jagodzińska

Content & Publishing Leader: Marta Grabowska-Peda

Projekt graficzny okładki: Agnieszka Makowska

Zdjęcie na okładce: Freepick

Skład i łamanie: Agnieszka Makowska

Wydanie II

Stan prawny: kwiecień 2026 r.

ISBN: 978-83-8409-727-4

Kod produktu: 1QS41

Wydawca:

Wiedza i Praktyka sp. z o.o.

03-918 Warszawa, ul. Łotewska 9a

tel. 22 518 29 29, faks 22 617 60 10

www.wip.pl

Publikacja uwzględnia stan prawny obowiązujący na dzień 1 kwietnia 2026 r.

Niniejsza publikacja oraz wszystkie zawarte w niej teksty, grafiki i materiały są chronione prawem autorskim. Żadna część tego e-booka nie może być reprodukowana, przechowywana w systemach wyszukiwania lub transmitowana w jakiegokolwiek formie i jakimikolwiek środkami – elektronicznymi, mechanicznymi, kopiowania, nagrywania lub innymi – bez uprzedniej pisemnej zgody Redakcji.

Zakaz ten nie dotyczy cytowania ww. materiałów w granicach dozwolonego użytku, z powołaniem się na źródło.

Treści zawarte w niniejszej publikacji mają charakter wyłącznie informacyjny i edukacyjny. Publikacja została przygotowana z zachowaniem najwyższej staranności oraz z wykorzystaniem wysokich kwalifikacji, wiedzy i doświadczenia autorów oraz konsultantów. Niemniej jednak zawiera ona ogólne wskazówki i nie powinna być traktowana jako indywidualna porada prawna, finansowa, medyczna ani żadna inna forma profesjonalnej konsultacji.

Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za decyzje podjęte na podstawie informacji zawartych w tej publikacji. W przypadku potrzeby uzyskania specjalistycznej porady zaleca się konsultację z odpowiednim ekspertem lub specjalistą w danej dziedzinie.

Spis treści

Wprowadzenie	5
Czy w prawie polskim dopuszczalne jest zadośćuczynienie za śmierć zwierzęcia?	6
Przełomowe znaczenie orzecznictwa – sprawa z Krakowa	6
Stan faktyczny – co wydarzyło się w sprawie?	7
O co wnosił właściciel zwierzęcia?	7
Stanowisko sądu I instancji	8
Stanowisko sądu II instancji – zmiana podejścia	8
Znaczenie wyroku dla praktyki	8
Podsumowanie – odszkodowanie a zadośćuczynienie	9
Wnioski praktyczne	10
Zakończenie	10

Wprowadzenie

Utrata zwierzęcia to doświadczenie, które dla wielu osób ma charakter głęboko traumatyczny i porównywalny – na poziomie emocjonalnym – ze stratą bliskiego człowieka. Współczesne społeczeństwo coraz wyraźniej dostrzega, że relacja człowieka ze zwierzęciem, zwłaszcza takim jak pies czy kot, nie ma wyłącznie charakteru użytkowego, lecz opiera się na więzi emocjonalnej, przywiązaniu oraz codziennej obecności.

Szczególnie trudne są sytuacje, w których śmierć zwierzęcia następuje na skutek zawnionego działania osoby trzeciej. W praktyce najczęściej mamy do czynienia z przypadkami zagryzienia przez innego psa pozostającego bez nadzoru, ale zdarzają się również sytuacje bardziej złożone, takie jak błędy weterynaryjne, wypadki komunikacyjne czy nawet działania o charakterze umyślnym.

W takich okolicznościach pojawia się fundamentalne pytanie: czy prawo przewiduje możliwość uzyskania rekompensaty nie tylko za stratę materialną, lecz również za cierpienie emocjonalne związane z utratą zwierzęcia?

Czy w prawie polskim dopuszczalne jest zadośćuczynienie za śmierć zwierzęcia?

Analiza polskiego systemu prawnego prowadzi do wniosku, że zagadnienie to nie jest jednoznaczne i przez wiele lat budziło istotne wątpliwości. Tradycyjnie zwierzę było traktowane w prawie cywilnym jako szczególny przedmiot majątkowy, co oznaczało, że jego utrata mogła rodzić jedynie roszczenia odszkodowawcze, obejmujące wartość materialną.

Jednocześnie przepisy dotyczące dóbr osobistych chronią niematerialne aspekty życia człowieka, takie jak zdrowie, godność czy życie rodzinne. Problem polegał na tym, że przez długi czas nie uznawano więzi człowieka ze zwierzęciem za dobro osobiste podlegające ochronie.

Orzecznictwo sądowe konsekwentnie podchodziło do tej kwestii z dużą ostrożnością. W wielu sprawach sądy wskazywały, że choć utrata zwierzęcia może wywoływać cierpienie, to brak jest podstaw do uznania samej więzi za dobro osobiste. W zamian próbowano chronić właścicieli poprzez odwołanie się do naruszenia ich zdrowia psychicznego, co jednak wymagało wykazania konkretnych skutków w postaci np. rozstroju zdrowia.

Przełomowe znaczenie orzecznictwa – sprawa z Krakowa

Na tym tle szczególnego znaczenia nabrał wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z 7 września 2017 r., który stanowi jeden z najbardziej odważnych i przełomowych przykładów zmiany podejścia do omawianej problematyki.